

ventes, maatte den Stilling, han fik herinde, medføre Gagetillæg, saaledes at han kunde avancere i Løn herinde. Alle vide, at Forholdet er det, at i en stor By maa man desværre næsten stadig gaa med Portemonnæen i Haanden, der er Udgifter altid, man kan søge saa vidt muligt at indskrænke sig, men det nytter ikke. Livet i Hovedstaden — det vide alle de ærede Medlemmer i det mindste fra Vinteropholdet her — er saaledes, at man idelig maa ud med Penge. I saa Henseende er det anderledes ude paa Landet, hvor Skovrideren og Familie kunne leve et ganske andet og tarveligere Liv ogsaa med Hensyn til Klæder og saa fremdeles, sætte sig paa en Levofod, hvor han kan komme nogenlunde igennem, og hvor hans Kaar, selv med den tarvelige Gage, han har i Øjeblikket, dog bliver bedre end her inde i Byen med en Gage paa 4,500 Kr. uden nogen Udsigt til Forhøjelse. Naar man ikke stiller ham en saadan Forhøjelse i Udsigt, vil en Skovrider, som paa en eller anden Maade er bleven halvvejs tvungen herind, søge tilbage til sin Skov, hvor hans egentlige Arbejdsfelt ligger.

Jeg er derfor enig med Ministeren i de Ord, han har skrevet i Bemærkningerne til Lovforslaget, at den Ordning, som nu foreslaas, er uheldig. Men vilde det saa ikke — her tale vi jo i al Ro om denne Sag — være bedre, om vi lod Sagen, der aabenbart ikke er afgæret, hvile til næste Aar, og om Ministeren opfordrede Overførster, Kammerherre Müller til foreløbig at blive i sit Embede af Hensyn til disse Forhold, for at vi kunne faa en Ordning, som kan siges at være nogenlunde permanent i Stedet for noget, som er væsentlig ufyldstgørende, og som vi haabe kun maa blive foreløbigt?

De Betegnelser, den højtærede Minister havde foreslaaet i sit Forslag, „Overførstmaster“ og „Forstmaster“, har Landstinget foreslaaet skulde falde bort. Men naar en tidligere Taler mente, at man saa ogsaa maatte sige „Skovbrugsassistent“ o. s. v., vil jeg dog gøre opmærksom paa, at Ordet „Forst“ er ikke Tysk. „Forst“ er oprindeligt et latinsk Ord, man har det ogsaa i Fransk, forét. Det, der er Tysk, er Betegnelsen: „Overførstmaster“ og „Forstmaster“, og det er disse Betegnelser, man ikke ønsker at faa ind i Sproget, hvor vi have Ordet „Skovrider“ til at betegne den Stilling, man i Tyskland kalder „Forstmaster“, men selve Ordet „Forst“ blive vi ikke af med. Vi have Betegnelserne „Forststuderende“,

„Forstkandidat“ og „Forstassistent“, dem kunne vi ikke blive af med, og det ser jeg heller ingen Grund til.

Jeg havde i sin Tid, da vi havde Lønningslovene for, Lejlighed til at udtale Ønsket om, at vi fik en Skovbrugsdirektør; men det vil ikke blive den Skovbrugsdirektør, jeg den Gang tænkte paa, vi faa, og det vil heller ikke blive den Skovbrugsdirektør, alle, der ere ansatte i Skovetaten, ønske sig, nemlig en Mand, der staar direkte under Ministeren. Jeg vil meget ønske, at det bliver muligt for den højtærede Minister at komme dertil ved et Lovforslag, som jeg altsaa helst ønsker fremsat til næste Aar, i Stedet for at gennemføre dette uhyre svage Forslag, som maaske bliver gennemført, hvis Ministeren ikke frafalder sit Ønske derom, men som der efter de Udtalelser, der ere faldne fra forskellige Sider, er meget lidt Haab om at man vil finde fyldestgørende.

Laursen: Jeg vil gerne, i Modsætning til, hvad det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) udtalte, sige, at jeg tror, at det er et godt Forslag, her foreligger. Jeg tror, at det er ret nødvendigt eller i alt Fald finansielt klogt, at dette Forslag bliver gennemført i Aar, og at vi ikke vente til senere Tider med det, thi man ved jo ikke, hvordan Forholdene da ville stille sig, og jeg mener, ogsaa her i Modsætning til det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds, at det er paa høje Tid, at vi komme ind paa et lidt andet Skovbrug end det, vi have været inde paa. Det er ganske utvivlsomt, som det ogsaa blev oplyst af den ærede Ordfører, at vort Skovbrug giver alt for lidt, og det hænger utvivlsomt sammen med, at Staten ikke har det rette Greb paa at føre Forretning, og dette hænger atter sammen med, at Staten har et langt bedre Greb paa at give Penge ud end paa at indrette sig forretningsmæssigt og at faa noget ind for Varer, der skulle sælges. Dette har ogsaa præget vort Statsskovbrug; det har været for kontormæssigt. Staten har mange Steder, hvor den kan sige til Folk: den og den Vej skal du om ad, og saa kommer den vedkommende, men naar der er Tale om Varer, der skulle sælges, er der mange Veje uden om Staten, og saa maa den se at indrette sig mere forretningsmæssigt. Det kan den bedre, naar der er en enkelt Direktør, end med det System, der raader i Øjeblikket. Jeg vil gerne støtte Landbrugsministeren i et Par Bemærkninger, han gjorde,